

סונטה 2

Сонет 2

Слова, что ты вдохнул в них жизнь и свет,
В бутоны роз, в их безмятежный лик,
Тебе подарят радостный рассвет
И вспышки юной страсти краткий миг.

Потом снега укроют майский сад
И в серый цвет оденут синеву...
А после – май, и снова листопад,
И снова – звёзды падают в траву.

Над сонным миром ты свечу зажёг –
Свеча сгорела в призрачной тиши.
Но вспыхнувший во мраке огонёк
Стал яркою звездой твоей души.

Смеясь, тоскуя, плача и любя,
Поймёшь, что боль - суть тоже часть тебя.

מִילִים אֲשֶׁר בָּאוֹת מִתּוֹךְ,
אֵסֶזֶף כְּעַלְעַלִי הַשׁוֹשָׁנִים.

קָסּוּמָה אֵזֶכְתָּה קָצְרָה תְּקוּפָת שְׁמָחָה
כְּגַעַע לְהַבְתָּה בְּנָעוּרִים.

שְׁלָגִים יַיְפְלוּ וְגַן אֲבִיב נִפְרַד
מִתְהִירָתוֹ וְתִכְלַת הַשְׁחָקִים.
הַפּוֹכְבִים יוֹרְדִים לְאַט-לְאַט
בְּעַרְפָּל, בֵּין שִׁיחָ שַׁוְשָׁנִים.

בְּאַפְלָה הַדְלָקָת פָּעָם גַּר,
אֵזֶה הוּא נְשָׁרֵב בְּדוֹחֵק מִדְמָמָה.
מִבְּדִידּוֹתֶךָ אֵיכָה תְּסֻמְתָּר? -
הִיא פָּה עַמּוֹק חֹזְקָת לְנַשְּׁמָה.

לִמְרוֹת רַצּוֹן הַגּוֹן מִקְבְּלִים
כִּי גַם בְּדִידּוֹת הִיא חָלֵק הַמִּיעִים.

2005